

A Kúria a dr. Kiss Ferenc Kálmán által képviselt felperesnek, a dr. Koszta Sándor ügyvéd által képviselt alperes ellen, megtérítési igény érvényesítése iránt, a Hajdúböszörményi Városi Bíróság 3.P.20.040/2012. számon megindított és a Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.140/2012/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében, az alperes által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 nap alatt fizessen meg 25.000 forint felülvizsgálati perköltséget.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a tulajdonában lévő, forgalmi rendszámú személygépkocsival, egyenrangú útkereszteződésben jobbra kanyarodott. A keresztező útra való kihajtás előtt csak balra nézett, ezért nem észlelte a jobbról érkező előzésben lévő motorkerékpárt. A motorkerékpáros az előzést befejezni és a saját forgalmi sávjába visszatérni nem tudott, s ütközött az alperes útkereszteződésből kihaladó gépkocsijának jobb elejével. A baleset 2006. július 3-án történt. Az alperesnek a balesetkor gépjármű felelősségbiztosítási szerződése nem volt. A biztosítási szerződése ugyanis a 2006. első negyedévi biztosítási díj megfizetésének elmulasztása miatt 2006. április 1-jével megszűnt. A balesetet követő néhány nap múlva befizetett biztosítási díjat a biztosító visszafizette az alperesnek. Az alperes úgy ítélte meg, hogy a balesetben részes felek felróható közrehatása egyenlő mértékű, ezért a motorkerékpár vezetőjének, B.M.-nak kárait fele részében térítette meg. B.M. a felperes által fizetett kártérítéssel nem elégedett meg, ezért felperes ellen keresetet indított. A Hajdúböszörményi Városi Bíróság 4.P.20.613/2008/45. sz. ítéletével

az alperesre terheesebb 80-20%-os kármegosztást alkalmazva kötelezte a felperest, hogy B.M-nak fizessen meg 185.000 forint vagyoni kártérítést, 1.700.000 forint nem vagyoni kártérítést és havi 17.600 forint kártérítési járadékot. Az ítéletet a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 1.Pf.21.142/2011/4. sz. ítéletével helybenhagyta.

A felperes felemelt keresetében 4.917.402 forint és annak 2011. június 23. napjától járó kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy volt felelősségbiztosítása, mert a biztosító a szerződést nem mondta fel és a biztosítási díj megfizetésére sem szólította fel. Emellett védekezett azzal is, hogy a baleset kizárólag B.M. közlekedési szabályszegése miatt következett be, ezért őt a kártérítési felelősség nem terhelte. A keresetet összezszerűségében nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság az alperest a keresetnek megfelelően marasztalta. A jogerős ítéletének indokolásában kifejtette: a Ptk. 543. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „a biztosítási szerződés a biztosítási díj esedékességétől számított 30 nap elteltével megszűnik, ha addig a hátralékos díjat nem fizették meg, és a biztosított halasztást sem kapott, s a biztosító a díjkövetelését bírósági úton sem érvényesítette. Az alperes azt adta elő, hogy a biztosítási díjat néhány nappal a baleset után fizette be, azt azonban a biztosító visszaküldte. Mivel az alperes a biztosítási díjat az esedékességtől számított 30 nap alatt nem fizette meg és halasztást sem kapott, a biztosító pedig a díjigényét bírósági úton nem érvényesítette, a biztosítási szerződés a jogszabály rendelkezésénél fogva megszűnt. Ezért nincs jelentősége annak, hogy a biztosító a biztosítási szerződést nem mondta fel, és az alperest a biztosítási díj megfizetésére nem szólította fel. A gépjármű üzemmentartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló, a baleset idején hatályos 190/2004. (VI.8.) Kormányrendelet (R.) 15. § (7) bekezdése szerint a kártalanítási számla kezelője a károsult követelésének kielégítésével kapcsolatban felmerült összes ráfordítása és költsége megtérítését követelheti a biztosítással nem rendelkező üzemmentartótól. Minthogy a balesetért nagyobb részt a biztosítási szerződéssel nem rendelkező alperes volt a felelős, a felperes megalapozottan követelte tőle a helyette kifizetett kártérítést és a kárügy elintézése során keletkezett költségeire a 100.000 forint költségátalányt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése kapcsán rámutatott: a felperes a 190/2004. (VI.8.) Kormányrendelet 15. §-ának (7) bekezdésén alapuló

megtérítési igényt érvényesített az alperessel szemben, ezért kármegosztás alkalmazására ebben a perben már nem kerülhetett sor.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a balesetért teljes mértékben B.M., a motorkerékpár vezetője volt a felelős, mert a megengedett sebességet túllépte, és útkereszteződésben előzött, ő viszont az elsőbbségadásra vonatkozó szabályokat nem sértette meg. Kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok a személygépkocsijában keletkezett 200.000 forint kárt nem számolták el a javára.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát csak jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

A baleset másik részese és a felperes közötti perben a kárviselési arányokról és az igényt érvényesítő károsult részére fizetendő kártérítés mértékéről a fentebb hivatkozott jogerős ítélet döntött. A felperes a jogerős ítélet alapján teljesített a motorkerékpár vezetőjének. Az alperes a perben beavatkozóként vett részt, ezért az ítélet jogereje rá nem terjedt ki, ezért a kármegosztási arányok helyességét ebben a perben is vitathatta.

A Debreceni Városi Bíróság 45.Bk.818/2006/2. sz. végzésével közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt az alperessel szemben pénzbüntetést szabott és megállapította, hogy az alperes a KRESZ 28. §-a (1) bekezdésének a) pontjába foglalt elsőbbségadásra vonatkozó szabályát sértette meg. Emiatt azt nem tehetette vitássá a Pp. 4. §-ának (2) bekezdéséből következően, hogy a közlekedési szabálysértést elkövette, így a balesetben felróhatóan maga is közrehatott. Az alperes nem vonta kétségbe, hogy a felperes az őt kártérítésre kötelező jogerős ítéletben megszabott kártérítési kötelezettségének tett eleget, amikor a balesetben részes másik fél részére kártérítést fizetett. A felperesnek, mint a kártalanítási számla kezelőjének a kötelező felelősségbiztosítási szerződéssel nem rendelkező alperes elleni igénye nem kártérítési, hanem megtérítési igény, amelynek érvényesítésére nem a Ptk, hanem külön jogszabály (R.) rendelkezései vonatkoznak.

A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A Pp. 3. §-ának (3) bekezdése pedig kimondja, hogy a bizonyítás

sikertelenségét a bizonyítás terhét viselő fél hátrányára kell figyelembe venni. A felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy milyen összegű kártérítést fizetett az alperes helyett. Ezt jogerős ítélettel bizonyította, de a követelés összegszerűségét az alperes egyébként nem is vonta kétségbe. Az alperes a kármegosztás arányát a balesetben részes másik fél ellen indított perben teheti vitássá. Külön perben kérheti az őt ért kár elszámolását is.

A felperes és a balesetben részes másik fél között folyt perben a másodfokon eljáró Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 1.Pf.21.142/2011/4. sz. ítéletében a beavatkozó perbeli jogállása kapcsán kifejtette, hogy az alperesnek abban a perben, mint beavatkozónak, miért nem volt lehetősége a saját kárának elszámolását kérni. Megtérítési és nem kártérítési igényről lévén szó, ezért ebben a perben a kárviselési arányokkal és az alperest ért károk elszámolásával a bíróság pedig nem foglalkozhatott.

Az eljáró bíróságok a biztosítási szerződés díj nemfizetés folytán történt megszűnését illetően is helyes álláspontot foglaltak el.

A Kúria mindezt a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért az alperes a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati perköltségét is megfizetni.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986 (VI.26.) IM r. 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. június 26.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke, Dr. Szűcs József s.k.
előadó bíró, Dr. Virág Csaba s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

AM

írnok